

สรุปการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การศึกษามผลครูศาสตรบัณฑิตในโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการตามโปรแกรมพัฒนาสมรรถภาพครูภาษาไทย วิทยาลัยครูสุรินทร์ ตามการรับรู้ของตนเองและผู้อยู่บังคับบัญชา" สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษามผลครูศาสตรบัณฑิตในโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการตามโปรแกรมพัฒนาสมรรถภาพครูสอนภาษาไทย ในด้านความรู้ทางด้านวิชาการ ความสามารถในการเรียนการสอน ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่การงาน และการปฏิบัติตนในฐานะที่มีอาชีพครูตามการรับรู้ของตนเองและผู้อยู่บังคับบัญชา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 หลักสูตรหนังสือ เอกสาร ตำรา วารสาร สิ่งตีพิมพ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการของวิทยาลัยครูสุรินทร์

จากนั้นได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด เพื่อถามความคิดเห็นของครูศาสตรบัณฑิตและผู้อยู่บังคับบัญชา แบบสอบถามมี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้คำถามแบบตรวจคำตอบ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ของครูศาสตรบัณฑิต ใช้คำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ นำมาปรับปรุงแล้วจึงนำไปทดลองใช้กับครูศาสตรบัณฑิต 20 คน และผู้อยู่บังคับบัญชา 10 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจริง จากนั้นได้ทำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไข ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง คือ ครูศาสตรบัณฑิต เอกภาษาไทย รุ่นที่ 1 ถึงรุ่นที่ 3 วิทยาลัยครูสุรินทร์

จำนวน 270 คน และผู้บังคับบัญชา จำนวน 60 คน ได้แบบสอบถามคืนจากครูศาสตราจารย์
จำนวน 230 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.19 จากผู้บังคับบัญชา จำนวน 54 ชุด คิดเป็นร้อยละ
90.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติคือ
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ตอนที่ 2
ความคิดเห็นของครูศาสตราจารย์และผู้บังคับบัญชา เกี่ยวกับความรู้ความสามารถในก้านต่าง ๆ
วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Deviation) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ครูศาสตราจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง
20 - 30 ปี มีอายุราชการระหว่าง 5 - 10 ปี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษา
แห่งชาติ เมื่อจบการศึกษาแล้ว ได้สอนวิชาภาษาไทย และ จบจากวิทยาลัยครูสุรินทร์
เป็นรุ่นที่ 2 และรุ่นที่ 3

1.2 ผู้บังคับบัญชา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง
40 - 50 ปี อายุราชการระหว่าง 11 - 15 ปี ตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นหัวหน้า
สาย สถานศึกษาที่สังกัด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้
รับวุฒิปริญญาตรี เป็นผู้บังคับบัญชาของครูศาสตราจารย์ต่ำกว่า 5 ปี ทำหน้าที่เป็นผู้สอน
และวุฒิครั้งสุดท้ายจบจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ความคิดเห็นของครูศาสตราจารย์และผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับความรู้ความ
สามารถในก้านต่าง ๆ ของครูศาสตราจารย์

2.1 ความรู้ในก้านวิชาการ

2.1.1 ก้านความรู้วิชาพื้นฐาน

ครูศาสตรบัณฑิตและผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นตรงกันว่าครูศาสตรบัณฑิตมีความรู้ในวิชาพื้นฐานมาก ข้อที่ครูศาสตรบัณฑิตและผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นไม่ตรงกัน โดยครูศาสตรบัณฑิตเห็นว่าตนเองมีความรู้ปานกลาง ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าครูศาสตรบัณฑิตมีความรู้มาก ได้แก่ความรู้ในวิธีการใช้คนตรี นาฏศิลป์ ให้เกิดสัมพันธภาพแก่ตนเอง นักเรียนและหมู่คณะได้ และข้อที่ครูศาสตรบัณฑิตและผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นตรงกันว่าครูศาสตรบัณฑิตมีความรู้ปานกลางคือ วิธีการจัดการสุขภาพในบ้าน โรงเรียน

2.1.2 คำนวณความรู้ในวิชาเอกภาษาไทย

ครูศาสตรบัณฑิตและผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ในวิชาเอกภาษาไทย ไม่ตรงกันคือ ครูศาสตรบัณฑิตเห็นว่าตนเองมีความรู้ปานกลาง ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าครูศาสตรบัณฑิตมีความรู้มาก ข้อที่ครูศาสตรบัณฑิตและผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นตรงกันว่าครูศาสตรบัณฑิตมีความรู้มาก คือความรู้ในเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ลักษณะภาษาไทย วัฒนธรรม และชีวิตของไทย ความสำคัญของภาษาไทย และวรรณคดีไทย การอ่านวรรณกรรมประเภทร้อยแก้วและร้อยกรอง การตีความจากการอ่านวรรณกรรมทุกประเภท ข้อที่ครูศาสตรบัณฑิตและผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นไม่ตรงกัน โดยครูศาสตรบัณฑิตเห็นว่าตนเองมีความรู้ปานกลาง แต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าครูศาสตรบัณฑิตมีความรู้มาก ได้แก่ความรู้ในเรื่องหลักวิชาภาษาไทย

2.1.3 คำนวณความรู้ในวิชาชีพครู

ครูศาสตรบัณฑิตและผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ในวิชาชีพครู ไม่ตรงกัน คือ ครูศาสตรบัณฑิตเห็นว่าตนเองมีความรู้ปานกลาง ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าครูศาสตรบัณฑิตมีความรู้มาก ข้อที่ครูศาสตรบัณฑิตและผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นตรงกันว่าครูศาสตรบัณฑิตมีความรู้มาก คือ ความรู้ในวิชาหลักการสื่อสารของมนุษย์ พัฒนาการความวัยของเด็ก หลักสูตรการจำแนกประเภทของหลักสูตร โครงการสอน ประมวลการสอน ระเบียบวิธีสอบต่าง ๆ ขบวนการพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองและของนักเรียน และระเบียบวิธีสอนภาษาไทย ข้อที่ครูศาสตรบัณฑิตและผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นไม่ตรงกัน โดยครูศาสตรบัณฑิตเห็นว่าตนเองมีความรู้ปานกลาง แต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าครูศาสตรบัณฑิตมีความรู้มาก ได้แก่ ความรู้ในวิชาประวัติศาสตร์ การแนะแนวจิตวิทยาสังคม การบริหารโรงเรียนและการเป็นผู้นำ การสร้างแบบทดสอบ

วัดความถนัดของนักเรียน คุณค่าของโสภณวัชกรที่มีต่อการเรียนการสอนและการวัดผล
การศึกษา

2.2 ท้าความสามารถในท้าการเรียนการสอน

ครูศาสตรบัณฑิตและผู้งค้บับัญชาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับท้าความสามารถ
ในท้าการเรียนการสอนท้ากันว่า ครูศาสตรบัณฑิตได้ปฏิบัติมาก ข้อที่ครูศาสตรบัณฑิตและ
ผู้งค้บับัญชาที่มีความเห็นท้ากันว่า ครูศาสตรบัณฑิตได้ปฏิบัติปานกลาง คือ การผลิตผลงาน
ท้าวิชาการ เช่น เขียนท้ารา วิจัย ท้าคู่มือการสอน นอกนั้น ครูศาสตรบัณฑิตและผู้งค้บับัญชา
ที่มีความคิดเห็นท้ากันว่า ครูศาสตรบัณฑิตปฏิบัติมากทุกข้อ

2.3 ท้าความสามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าท้าการทำงาน

2.3.1 ท้าการปฏิบัติท้าระเบียบของท้าราชการ

ครูศาสตรบัณฑิตและผู้งค้บับัญชาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับท้า
ปฏิบัติท้าระเบียบของท้าราชการท้ากันว่า ครูศาสตรบัณฑิตได้ปฏิบัติมาก ข้อที่ครูศาสตรบัณฑิต
และผู้งค้บับัญชาที่มีความคิดเห็นไม่ท้ากันโดยครูศาสตรบัณฑิตมีความเห็นท้าตัวเองปฏิบัติมาก
ผู้งค้บับัญชาเห็นท้าครูศาสตรบัณฑิตปฏิบัติมากที่สุด ได้แก่ การปฏิบัติท้าท้าระเบียบข้อบังคับ
ของโรงเรียน ส่วนข้ออื่น ๆ ครูศาสตรบัณฑิตและผู้งค้บับัญชาที่มีความเห็นท้ากันว่า
ครูศาสตรบัณฑิตปฏิบัติมากทุกข้อ

2.3.2 ท้าการอบรมแนะนำและการปกครอง

ครูศาสตรบัณฑิตและผู้งค้บับัญชาที่มีความคิดเห็นท้ากันท้า
โดยส่วนรวมและรายข้อเกี่ยวกับท้าอบรมแนะนำและการปกครองท้าครูศาสตรบัณฑิตได้
ปฏิบัติมาก

2.3.3 ท้าการบริการชุมชน

ครูศาสตรบัณฑิตและผู้งค้บับัญชาที่มีความคิดเห็นท้ากันท้า
โดยส่วนรวมและรายข้อเกี่ยวกับท้าบริการชุมชนท้าครูศาสตรบัณฑิตได้ปฏิบัติมาก

2.4 ท้าการปฏิบัติคนในฐานท้าที่มีอาชีพครู

ครูศาสตรบัณฑิตและผู้งค้บับัญชาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับท้าปฏิบัติ
คนในฐานท้าที่มีอาชีพครูท้ากันว่าครูศาสตรบัณฑิตได้ปฏิบัติมาก ข้อที่ครูศาสตรบัณฑิตและผู้ง
ค้บับัญชาที่มีความเห็นท้าครูศาสตรบัณฑิตได้ปฏิบัติมากที่สุด ได้แก่ท้าท้าท้าใจในท้า

ประกอบอาชีพครู ส่วนข้ออื่น ๆ ครูศาสตร์บัณฑิตและผู้อยู่บังคับบัญชามีความเห็นตรงกันว่า
ครูศาสตร์บัณฑิตได้ปฏิบัติมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความรู้ในก้านวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ครูศาสตร์บัณฑิตและผู้อยู่บังคับบัญชา
มีความคิดเห็นตรงกันว่า ครูศาสตร์บัณฑิตมีความรู้ในวิชาพื้นฐานมาก ซึ่งสอดคล้องกับผล
การวิจัยของ รีด เอ็น เซฟเฟอร์ (Reed N. Schaefer 1962 : 306-A) ที่พบว่า
ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ พอใจในความรู้พื้นฐานของตน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
โรนาลด์ ดี อัดัม (Ronald D. Adam 1979 : 11 - 12) ที่พบว่า โดยส่วนรวมบัณฑิต
มีความพึงพอใจต่อสิ่งที่ได้รับจากการเรียนมาใช้ในการปฏิบัติงานสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ความสามารถในการใช้ภาษาไทย นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตนา ศิริพานิช
และคณะ (2521: 80 - 85) ที่พบว่า บัณฑิตที่จบจากวิทยาลัยครูส่วนใหญ่เห็นว่า ตนเองได้
รับความรู้และประสบการณ์อย่างเพียงพอ จากการเรียนการสอนในวิทยาลัยครู ในก้าน
ความรู้ในวิชาเอกภาษาไทย และความรู้ในวิชาชีพครู ครูศาสตร์บัณฑิตเห็นว่า ตนเองมีความ
รู้ในวิชาเอกภาษาไทย และความรู้ในวิชาชีพครูปานกลาง แต่ผู้อยู่บังคับบัญชาเห็นว่าครูศาสตร์-
บัณฑิต มีความรู้มาก ทั้งนี้ใกล้เคียงกับข้อค้นพบในงานวิจัยของ โทมัส คาร์สัน มอฟฟิต
(Thomas Carson Moffit 1963 : 1979-A) ที่พบข้อสังเกตว่า ครูที่ปฏิบัติงานมา
แล้วจะประเมินค่าตนเองต่ำ ผู้นิเทศการศึกษาประเมินค่าครูที่สอนมาแล้ว 1 ปี สูงกว่า
การที่ครูประเมินตนเอง ข้อที่ครูศาสตร์บัณฑิตและผู้อยู่บังคับบัญชามีความเห็นตรงกันว่าครูศาสตร์-
บัณฑิตมีความรู้มากคือ ความรู้เรื่องลักษณะภาษาไทย วัฒนธรรม และชีวิตของไทย ความ
สำคัญของภาษาและวรรณคดีไทย ความรู้ในระเบียบวิธีสอนภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับ
ความมุ่งหมายของกรมการฝึกหัดครู (2525: 1 - 5) ที่สรุปได้ว่า มีความมุ่งหมายที่จะ
ผลิตครูให้มีความรู้ความสามารถที่จะสอนได้ดี ให้ตระหนักว่าภาษาไทยมีความสำคัญเพราะ
เป็นภาษาประจำชาติ ให้มีความรู้และความเข้าใจภาษาไทยอย่างถ่องแท้ ตระหนักในคุณค่า
ของศิลปะการใช้ภาษา และซาบซึ้งในสุนทรียภาพของวรรณกรรม ในข้อที่ว่าครูศาสตร์-
บัณฑิตมีความรู้ในระเบียบวิธีสอนภาษาไทยมาก ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้อยู่บังคับบัญชานั้น
สอดคล้องกับงานวิจัยของกรมการฝึกหัดครู (2510: 11 - 13) ว่า ครูที่ศึกษานั้นก็มีความ

รู้ในระเบียบวิธีสอน รู้จักใช้เทคนิคและวิธีสอนที่เหมาะสมสำหรับครูที่สอนวิชาภาษาไทยนั้น
 ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ กล่าวว่า "ครูที่สอนภาษาไทยนั้น คือผู้ที่ทำประโยชน์ให้กับ
 ประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง คือ เป็นผู้ช่วยคองเอกราชของชาติไว้" คำกล่าวนี้แสดงให้เห็น
 เห็นถึงความสำคัญของครูสอนวิชาภาษาไทย ครูที่สอนวิชาภาษาไทยจึงควรมีความรู้ใน
 ระเบียบวิธีสอนวิชาภาษาไทยมาก เกี่ยวกับวิชาชีพครู ครุศาสตร์บัณฑิต และผู้บังคับบัญชา
 เห็นตรงกันว่าครุศาสตร์บัณฑิตมีความรู้มากในเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับหลักการสื่อสารของมนุษย์
 ใช้สื่อสารได้ถูกต้อง เป็นการเสริมนโยบายของรัฐ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
 2520: 3) ที่ว่า "รัฐจะจัดการศึกษาให้สามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดีในการศึกษาค้น
 ทำความเข้าใจกัน" ครุศาสตร์บัณฑิตและผู้บังคับบัญชา ยังมีความคิดเห็นตรงกันอีกว่า
 ครุศาสตร์บัณฑิตมีความรู้มากในเรื่องขบวนการพัฒนาบุคลิกภาพ เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพของตน
 เอง และของนักเรียน ว่ามีความรู้มาก ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ สันติภาพ กองกาญจนะ
 ที่พบว่า บัณฑิตเห็นว่าตนเองมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานทั่วไปดี มีบุคลิกภาพดี
 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ยิ่งศักดิ์ วัตะสรนิกย์ฤกษ์ (2516: 76 - 89)
 ที่พบว่า ผู้บังคับบัญชาส่วนใหญ่เห็นว่าบัณฑิตมีความรู้ความสามารถทางวิชาครูที่เกี่ยวข้องกับ
 การปฏิบัติงานและบุคลิกภาพอยู่ในเกณฑ์ดี นอกจากนี้ยังมีข้อที่ครุศาสตร์บัณฑิตและผู้บังคับบัญชา
 มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน โดยครุศาสตร์บัณฑิตเห็นว่าตนเองมีความรู้ปานกลาง ผู้บังคับบัญชา
 เห็นว่าครุศาสตร์บัณฑิตมีความรู้มาก ได้แก่ การเป็นผู้นำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
 เอส ที เชลลอคและคณะ (H.D. Schalock and Others 1980 : 113-116) ที่พบ
 ว่า ในทัศนะของผู้บริหารเห็นว่าครูประถมศึกษาที่มีความเป็นผู้นำและความสามารถสูงกว่าครู
 มัธยมศึกษา

2. ความสามารถในการดำเนินการเรียนการสอน ครุศาสตร์บัณฑิตและผู้บังคับบัญชามี
 ความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับความสามารถในการดำเนินการเรียนการสอนของครุศาสตร์บัณฑิต ว่า
 ครุศาสตร์บัณฑิตได้ปฏิบัติมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มานพ ภาสิทวิไลธรรม
 (2520: 62 - 64) ที่พบว่า สมรรถภาพของครูประถมศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มต้อง
 การในระดับความต้องการสูงคือ มีความสามารถกระตุ้นนักเรียนให้ช่วยตัวเอง ขอมรับผิด
 เมื่อตัวเองสอบผิดพลาด พิจารณาและลงโทษนักเรียนอย่างยุติธรรมและยังสอดคล้องกับผล
 การวิจัยของ สุทธิ ประจงศักดิ์ (2521: 144) ที่พบว่า ครู ครูใหญ่ ครูพี่เลี้ยง

อาจารย์และนักศึกษาทุกฝ่าย มีความเห็นตรงกันว่า สมรรถภาพในการถ่ายทอดความรู้ ความสามารถและทักษะในการจูงใจ ผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมากที่สุด ส่วนสภาพที่เป็นจริง ความสามารถในการใช้กระดานคำเป็นสิ่งที่นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด การที่ครูศาสตร์บัณฑิต ใ้ปฏิบัติมากในด้านการเรียนการสอนนั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนิต ทองธัญญา (2524: จ) ที่พบว่าผู้ที่สำเร็จการอบรมมีความเห็นว่าหลังจากสำเร็จอบรมแล้ว ตนเอง ใ้ปฏิบัติพฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอน วิธีดำเนินการสอนมากขึ้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการ เตรียมการสอนของครูประถม-ศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูประถมศึกษาทั่วประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ม.ป.ป.: 84 - 88)

3. การนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติหน้าที่ ครูศาสตร์บัณฑิตและผู้บังคับบัญชาที่มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการอบรมแนะแนวและการปกครอง ตรงกันว่าครูศาสตร์บัณฑิตใ้ปฏิบัติมาก เกี่ยวกับด้านการปกครองนักเรียนมีงานวิจัยของ ประโยชน์ จันทร์โชท (2520: 87) พบว่าทัศนะของทุกฝ่ายใ้ให้ค่ากับความสำคัญของสมรรถภาพครู เรียงจากมากไปหาน้อย คือ สมรรถภาพครูด้านการปฏิบัติงานทั่วไปและด้านการ เป็นประชาธิปไตย นั่นคืองานทั่วไป ของครู โดยเฉพาะงานปกครองแบบประชาธิปไตย เป็นเรื่องจำเป็นอันดับแรก ครูจึงต้อง มีการปฏิบัติให้มาก นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่แสดงว่าครูที่มีสมรรถภาพต้องมีความสามารถ ในการปฏิบัติงานเรื่องการอบรมแนะแนว คืองานวิจัยของกรมการฝึกหัดครู (2523: 156-168) ที่พบว่า สมรรถภาพที่จำเป็นสำหรับครูคือ มีความสามารถในการใช้หลักเกณฑ์ เทคนิค และทักษะการสอนความสามารถในการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ครูศาสตร์บัณฑิต และผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็น เกี่ยวกับค่านิยมสัมพันธและบริกาารชุมชน ตรงกันว่า ครูศาสตร์บัณฑิตใ้ปฏิบัติมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จันทนา แสสุวรรณ (2523: 56 - 60) ที่พบว่า ค่านการบริการและค่านิยมสัมพันธส่วนใหญ่บัณฑิตใ้ใช้ใน ระดับมาก

4. ค่านการปฏิบัติตนในฐานะที่มีอาชีพครู ครูศาสตร์บัณฑิตและผู้บังคับบัญชา มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในฐานะที่มีอาชีพครู ตรงกันว่าครูศาสตร์บัณฑิตใ้ปฏิบัติ มาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิไลวรรณ เจริญพงษ์ (2514: 44 - 47) ที่ พบว่า ผู้บังคับบัญชามีพอใจค่าความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตครูศาสตร์ นอกจากนี้

ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนิทยั แววศักดิ์ (2522: 64 - 65) ที่พบว่า ผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จปริญญาตรีจากวิทยาลัยครูในทัศนะของตนเองและผู้บังคับบัญชา โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คณะวิจัย 3 ของ กรมฝึกหัดครู (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2523: จ) ที่พบว่า ครูที่สำเร็จจากสถาบันฝึกหัดครูมีการชวนชวาทหาความรู้เพิ่มเติม ทั้งใจสอนและมีจรรยาครู

การที่ครูศาสตรบัณฑิตเห็นว่าตนเองปฏิบัติมากในด้านการมีความตั้งใจในการประกอบอาชีพครู พอใจ และมีใจในงานที่ได้รับมอบหมายนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลดาพร รวีรัฐ (2525: ค - ง) ที่พบว่า มหาบัณฑิตส่วนใหญ่พอใจในตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาผลครูศาสตรบัณฑิตในโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการตามโปรแกรมพัฒนาสมรรถภาพครูสอนภาษาไทย วิทยาลัยครูสุรินทร์ ในด้านความรู้ทางวิชาการ ความสามารถในการเรียนการสอน การนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตนในฐานะที่มีอาชีพครู นั้นเพื่อให้เหมาะสมในด้านการจัดการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับการศึกษาระดับอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงได้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. กรมการฝึกหัดครู หรือทางวิทยาลัยครู ควรจัดการประชุมสัมมนาทางวิชาการจะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยที่จบจากวิทยาลัยครูสุรินทร์ได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปปรับปรุงการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. กรมการฝึกหัดครู ควรจะมีการจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่อาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครู เพื่อศึกษาเพิ่มเติมทั้งในและนอกประเทศ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และใช้ความรู้ที่เพิ่มพูนได้เป็นอย่างดี
3. ผู้บริหารในวิทยาลัยครูควรมีนโยบายจัดหาสื่อการสอนและมีเจ้าหน้าที่ที่จะให้บริการทางคานาสกทัศน์อุปกรณ์อย่างพอเพียงกับความต้องการของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

4. ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้กับห้องสมุดเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเอกสารและตำราในการค้นคว้า

5. อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ควรแสวงหาแนวทางการให้การศึกษาแก่นักศึกษาให้เป็นผู้มีสมรรถภาพ มีคุณธรรม และมีคุณงามความดีโดยมีความสามารถทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ อาจทำได้โดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ประชุม อบรม สัมมนา และศึกษาคู่

6. อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ควรมีความรู้และความเข้าใจในหลักสูตร เนื้อหาวิชาการระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผล เพื่อจัดปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี ควรเข้ารับการอบรมทางวิชาการ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางการสอนของตนอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในเรื่องการศึกษาค้นคว้าผลการศึกษาบัณฑิตในโปรแกรมพัฒนาสมรรถภาพครู ในสาขาที่นอกเหนือจาก วิชาภาษาไทย ในวิทยาลัยครูเป็นแห่ง ๆ ไป
2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบสมรรถภาพครูศาสตรบัณฑิตที่จบจากวิทยาลัยครู และครูศาสตรบัณฑิตที่จบจากสถาบันอื่นที่ผลิตครู

